

Mužská i ženská „kultura“ má jak v soukromé, tak ve veřejné sféře řadu výhod i nevýhod. Dnešní společnost na ně poukazuje a navozuje tak atmosféru vzájemného soupeření obou světů. Prostředí soutěže, které je typické pro celou dnešní západní společnost, není podle mého názoru v genderové oblasti vhodnou cestou k dosažení kvalitnějšího soužití. Domnívám se, že dokonalá prostupnost práv a povinností napříč mužskou a ženskou kulturou, o kterou se teoreticky dnešní společnost zasazuje, problematiku genderové otázky neřeší, a kromě toho není v důsledku ani možná.

Tento text oproti tomu navrhuje cestu úcty a respektu k jedinci a jeho specifickým, a zároveň hodnocení jeho práce skrze jiné prizma než je výdělek a hmotný zisk. Na základě tohoto přístupu považuji za plodné především prostředí partnerského vztahu, které nabízí vytržení z běžného vnímání druhého pohlaví. Tato možnost výjimečného náhledu, ve smyslu tolerantnějšího přístupu k odlišnostem až jejich obdivu, se nabízí nejen ve fázi zamilovanosti na počátku vztahu, ale i ve fázi intimity a vzájemného hlubšího poznání partnerových potřeb v jeho pokračování. Partnerský vztah chápeme jako zintenzivnělé setkání mužské a ženské kultury, tzn. prostředí vzniku jakési kultury nové, která se rodí prolnutím těchto dvou příchodích a jejich vzájemnou akulturací. Zde je nám poskytnut výjimečný prostor pro poznání světa opačného pohlaví v jeho nuancích, jeho „výhodách“ a „nevýhodách“. Skrze tolerantní přístup partnerské lásky a následnou respektující a milující atmosféru v rodině můžeme zamezit nebo předejít řadě předsudků o druhém pohlaví, a tento přístup respektu a úcty k odlišnostem i sdílení pak přenést i do oblasti veřejného života.